

by Heester Brouwerkamp te Kuffert en ga a. s. W. van day naar
Bombylon, waar ik hielde afscheid en tegen we namen te a. w.
den te spotten, hoe alles mist. Geen goed met en nu is er op de
sinds de familie en
Kamdoor
van Edley
is te hater
verloofde is
3000 guldens
Dit gaat de
ik of meene
bushoor
nikke Land
voort met
de voorsten
te hater
van Brouwer
de weder
Edley was
in de 1800
te dit 1800
mager en
te heeft
Sabaath
is op dit
ik hoop dat
te vermaakt
Gaer goed docht

a. s. Vandaag 25 jaar gehuwd bent.
Van harte wensch ik U ook na-
mens mijn kinderen daarmee ge-
luk. Dat de Heere U nog maar
vele gelukkige jaren samen mag
sparen voor ruckhaar en voor uw
kinderen. Ik weet zeker, dat U
zal zeggen waar zijn die jaren toch
gebleven, 't licht zoo kort als men
er op terug ziet en wat kan men
er vut in moeten doornaken.
De Heere heeft U samen zijk ge-
zegend door U allen samen bij het
Heeren voor ruckhaar te sparen en ook
in de klein kinderen heeft Hij sich
niet onbetuygd gelaten. U zult niet
minder dan dankbaar op de afgeleg-
de baan terug kunnen sien en zeg-
gen, wat zal ik met Gods guns

Ik kan niet zeggen dat het mij in vrees doet bezitt althans in de
zomer met 1848 in 1849 het vrees en ik her en al die gewoonten
dan walf het en ik niet meer. ~~Ik weet dat ik een gelukkig~~

sten verlaan, Die konne Uer voor
Zijn gena vergelden? Ik weet het bij
onderwinding, hoe klein men zich dan
gevoelt onder al die regennigen, want
we hebben se niet verdiend maar
grootelighs verbeurd. Ook wij mochten
samen dien dag herdenken ja zelfs
nog ons dertigjarig huwelijck beleven.
Ook toen behaagde het den Uere
zijn lieve man van mij te reemen.
O, it is of ik hem steeds meer ge
missen. Eerst jaarde ik mij nog meer
de gedachte, of hoorn ik zoo goed beter
weet, dat hij terug sou komen, maar
hij blijft al langer uit en ten slotte
wacht men er al meer mee verhouwe
dat hij uitblijft. Maar dan naar
beveel zien en dan is het zoo in
emitsprekelijck grote hoop als men
zoo vast snag geloven dat vader
en Maria en beide bij Jesus zyn
en hem daar eenwig te loven en
te prijzen. En nu moet ik nog ver

Pr. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

der, voor mijn gevoel zoo alleen en eenzaam
reder, maar dat is niet waar, de Heere
blijft bij mij. Daar moet ik aan vast
houden, dat mag ik niet met het oog
verlooren. Is To soms wel eens moede
want dat zie ik niet altijd dat de Heere
de long is mijn weg te banen. Ik wil
het videren nog meer proberen, het zelf
klaar te spelen en dan bucht het mij
weer bij de handen af. Och, wat heeft de
Heere toch wat met zijn heiligsalig
volk te doen. Wat zouden we het toch
veel gemakkelijker hebben, als we altijd
alles aan Hem overgaven. Maar steeds
moeten we weer Heeren volgen.

Och nu word ik weer eenigzins be-
proefd en wel hinderd, dat ik het
da, mijn eetheerd, nu spoedig
moet missen. Aan de eene hand be-
ik er een bij om, maar aan de an-
dere hand heb ik haar ook ook weer

erg missen. Pr. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

het is ook weer zoo genastellend voor
mij, dat ook zij haar doel bereikt heeft
door een man te vinden, die haar
op de handen zal dragen dat weet
ik, maar dat neemt niet weg, dat
ik ook in deze weg weer even veel
dat ik geen veldwijk tot mijn arm
may stellen maar geheel en alleen
op de Heere moet vertrouwen. En
menich is vaak zoo egoistisch en be-
gint zoo vaak van zichzelf af te
kijken. ~~Ik zie hem~~ ~~Ik zie hem~~ ~~Ik zie hem~~
we v. d. Wieden van Bergum nog
wel. Hij woont vlak naast ons en
ik zie ons nog samen achter Theis
dijk, toen ik bij ons gelogerd waart.
Hij staat nu al 4¹/₂ jaar in Beemster
gum en woont tot dusverre niet en
niet samen. Vanmorgen schreef Hilda
mij, dat die nicht ten bekeking in
Baarn had gheen en met 1 Deputen
be er reeds heen moet. Nu wolden
ze voor die tijd nog graag hounen.
Dus het gaat nu goed. Hij zijn al
tenmaal op reis. Ik ben eerst en tijd bij de
burgemeester in Bergum geweest. Nu ben ik